

Ghen

Ta ném mình đi theo gió trăng
Lòng ta tản khắp bốn phương trời
Cửu trùng là chốn xa xôi lạ
Chim én làm sao bay đến nơi?

Chiếc tàu chở cả một đêm trăng
Muôn ánh sao ngời chói thẳng băng
Muôn sợi hương trầm bay bồi rối
Muôn vầng thần thánh sống cao sang.

Giây phút ôi chao! nguồn cực lạc
Tình tôi ghen hết thú vô biên
Ai cho châu báu cho thịnh sắc
Miệng lưỡi khô khan, hết cả thèm.

Hàn Mặc Tử